

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17Csp/223/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920204836
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7920204836.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v spore žalobcu: Československá obchodní banka, a.s. IČO: 00001350, so sídlom Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, právne zastúpeného: Mgr. Lenka Heřmánková, euroadvokát, Košická 56, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: M. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. Z. XXX, XXX XX U. Z., v konaní o zaplatenie 125.517,55 CZK s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 125.517,55 CZK, kapitalizovaný zmluvný úrok vo výške 6.506,41 CZK od 15.11.2016 do 30.11.2020, 7,90 % zmluvný úrok ročne zo sumy 125.517,55 CZK od 01.12.2020 do zaplatenia, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 11.012,90 CZK od 16.11.2019 do 30.11.2020, 8,05 % úrok z omeškania ročne zo sumy 125.517,55 CZK od 01.12.2020 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 04.12.2020 si žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 125.517,55 CZK, kapitalizovaný zmluvný úrok vo výške 6.506,41 CZK od 15.11.2016 do 30.11.2020, 7,90 % zmluvný úrok ročne zo sumy 125.517,55 CZK od 01.12.2020 do zaplatenia, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 11.012,90 CZK od 16.11.2019 do 30.11.2020, 8,05 % úrok z omeškania ročne zo sumy 125.517,55 CZK od 01.12.2020 do zaplatenia a náhradu trov tohto konania. Žalobca žalobu po skutkovej stránke odôvodnil tým, že dňa 15.11.2016 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere č. 009104421R. Na základe zmluvy poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 191.000 CZK. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky spolu so zmluvnými úrokmi v pravidelných mesačných splátkach a tiež uhrádzať poplatky súvisiace s poskytnutým úverom. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok, bol zo strany žalobcu opakovane vyzvaný k úhrade splatných dlžných splátok. Nakoľko ani potom žalovaný dlžnú sumu neuhradil, prehlásil žalobca všetky pohľadávky súvisiace s poskytnutým úverom ku dňu 15.11.2019 za splatné. Dlžná suma k 30.11.2020 predstavovala 143.036,86 CZK, z toho istina 125.517,55 CZK, zmluvný úrok 6.506,41 CZK, úrok z omeškania 11.012,90 CZK.

2. Súd vo veci vydal v súlade s návrhom žalobcu platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto súd uznesením zo dňa 29.04.2021 platobný rozkaz zrušil. Tunajší súd žalovanému doručoval žalobu spolu s prílohami zákonným spôsobom podľa § 116 ods. 2 CSP.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, t. j. žalobou a jej prílohami a zistil tento skutkový a právny stav veci:

4. Žalobca podal žalobu tak, ako je to popísané v bode 1. tohto odôvodnenia.

5. Sporové strany uzatvorili dňa 15.11.2016 zmluvu o úvere č. 009104421R. Na základe zmluvy poskytol žalobca žalovanému úver a žalovaný sa zaviazal splácať žalobcovi vyčerpanú istinu spoločne s úrokom v pravidelných mesačných splátkach. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky banky pre ČSOB spotrebiteľské úvery. Vzhľadom k tomu, že žalovaný prestal úver splácať, žalobca ho vyzval na úhradu dlžnej sumy a následne v dôsledku neplnenia si povinnosť žalovaného vyplývajúcu zo zmluvy, žalobca pristúpil k vyhláseniu úveru za splatným v celom rozsahu ku dňu 15.11.2019.

6. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 191.000 CZK, ktorý sa zažalovaný zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach po 2.969 CZK vždy k 15. dňu v mesiaci, prvá splátka bola splatná dňa 15.12.2016 a posledná dňa 15.11.2023 pri úrokovej sadzbe 7,90% ročne, RPMN 8,2% ročne a celkovej čiastke, ktorú má žalovaný zaplatiť je 249.223,99 CZK.

7. Výzvou zo dňa 22.08.2019 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 9.944,30 CZK a upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Podľa pripojenej doručky, žalovaný si výzvu neprevzal, táto sa vrátila nedoručená.

8. Podľa oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 19.11.2019, žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru uzavretého medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 15.11.2016 a vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy vo výške 141.698,38 CZK.

9. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

9.1. Podľa článku 17 bod 1. písm. b) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie EÚ č. 1215/2012“) vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru.

9.2. Podľa čl. 18 bod 2 nariadenia EÚ č. 1215/2012 druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

9.3. Podľa čl. 4 bod 1 písm. b) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu v súlade s článkom 3 a bez toho, aby boli dotknuté články 5 až 8, zmluva o poskytovaní služieb sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu poskytovateľa služieb.

9.4. Podľa § 3 písm. a) zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere a o zmene niektorých zákonů (ďalej len „zákon č. 145/2010 Sb“) pro účely tohoto zákona se rozumí spotřebitelem fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

9.5. Podľa § 3 písm. b) zákona č. 145/2010 Sb. pro účely tohoto zákona se rozumí věřitelem osoba nabízející nebo poskytující spotřebitelský úvěr v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

9.6. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 145/2010 Sb smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, vyžaduje písemnou formu a musí obsahovat informace stanovené v příloze č. 3 k tomuto zákonu uvedené jasným, výstižným a zřetelným způsobem. Nesplnění této informační povinnosti nebo písemné formy nemá za následek neplatnost smlouvy. Je-li část smlouvy určena odkazem na obecné podmínky, musí připojit věřitel ke smlouvě jen takovou část obchodních podmínek, která se týká uzavírané smlouvy. Použitá velikost písma nesmí být menší než ve smlouvě. Jedno vyhotovení smlouvy musí obdržet spotřebitel v listinné podobě nebo na jiném trvalém nosiči dat.

9.7. Podľa § 1968 zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník platný v České republice (ďalej len „O.z.“) dlužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, je v prodlení. Dlužník není za prodlení odpovědný, nemůže-li plnit v důsledku prodlení věřitele.

9.8. Podľa § 1969 O.z. po dlužníkovi, ktorý je v prodlení, môže věřitel vymáhat splnění dluhu, anebo může od smlouvy odstoupit za podmínek ujednaných ve smlouvě nebo stanovených zákonem.

9.9. Podľa § 1970 O.z. po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená.

9.10. Podľa § 2 nariadenia vlády ČR č. 351/2013 Sb výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši reposazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů.

10. Právomoc tunajšieho súdu na konanie bola daná v zmysle článku 17 bod 1. písm. b) v spojení s čl.18 bod 2 Nariadenia EÚ č. 1215/2012. V zmysle článku 4 bod 1 písm. b) v spojení s článkom 6 bod 3,4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 rozhodným právom aplikovaným na posudzovanú vec bolo právo Českej republiky. Z predložených listinných dôkazov, ako aj skutkových tvrdení žalobcu, ktoré neboli žiadnym spôsobom rozporované, mal súd za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným Smlouvu o úvěru - bezúčelový, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver do celkovej výšky úverového limitu 191.000 CZK. Úver bol úročený pevnou úrokovou sadzbou vo výške 7,90 % p.a., RPMN bola 8,2% p.a.. Žalovaný sa zaviazal splácať úrok a istinu úveru v 84 mesačných anuitných splátkach vo výške 2.969 CZK vždy 15. dňa v mesiaci, prvá splátka bola splatná dňa 15.11.2016 a posledná splátka dňa 15.12.2016 vo výške 2.796,99 CZK, v prípade poistenia predstavovala splátka 3.103 CZK. Keďže žalovaný sa dostal s platením úveru do omeškania a napriek výzvam žalobcu splátky riadne a včas neuhradil, žalobca ku dňu 15.11.2019 vyhlásil všetky jeho pohľadávky z poskytnutého úveru za splatné. Z výpisu z úverového účtu žalovaného v spojení so špecifikáciou pohľadávky mal súd za preukázané, že dlžná suma k 19.05.2020 predstavovala 143.036,86 CZK, pričom pozostávala z istiny 125.517,55 CZK, zmluvného úroku 6.506,41 CZK a úroku z omeškania 11.012,90 CZK. Keďže žalovaný uvedený dlh doposiaľ žalobcovi neuhradil, súd mu uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom výška úroku z omeškania, t.j. 8,05% ročne vyplýva z Nariadenia vlády Českej republiky č. 351/2013 Sb., ktorým sa ustanovuje výška úroku z omeškania a poplatku z omeškania podľa Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov vychádzajúc z ročnej REPO sadzby stanovenej Českou národnou bankou pre prvý deň kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu zvýšenej o 8 percentuálnych bodov, čo zodpovedá zákonom prípustnej výške.

11. Podľa § 218 ods. 2 CSP výrok rozsudku o plnení v peniazoch sa môže vyjadriť aj v cudzej mene.

12. Súd sa vzhľadom na charakter uzatvorenej zmluvy ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaoberal splnením náležitostí podľa zákona č. 145/2010 Sb. ako aj príslušných ustanovení O.z. týkajúcich sa spotrebiteľskej zmluvy, pričom nezistil v tomto smere žiadne nedostatky. Pokiaľ ide o súbeh zmluvného úroku a úroku z omeškania z poskytnutého úveru aj za čas po splatnosti úveru, súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/432/2015 zo dňa 23.11.2016, v ktorom sa krajský súd v obdobnej právnej veci k uvedenému vyjadril kladne, a to aj s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky (vzhľadom na aplikované hmotné právo Českej republiky).

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže v konaní bol plne úspešný žalobca, v súlade s citovaným zákonným ustanovením súd priznal náhradu trov konania v pomere 100 % žalobcovi voči žalovanému. V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.